

együttesben. A legfiatalabb Boros István — ő annak idején még nem volt ott az Egész társaságban — biztató ígéret, aki érezhetően bizonyos letisztulási folyamat előtt áll, költészete azonban máris markánsan keresi a kibontakozás útjait.

A még „kötetnélküliek” bemutatkozása után másnap a József Attila Tudományegyetem aulájában meghívott fővárosi költők és előadóművészek adtak megkülönböztetett súlyt az irodalmi estnek. Az elnökségben ott ült Garai Gábor, Demény Ottó, Andrásy Lajos és Papp Lajos, valamint a megnyitót tartó Mocsár Gábor és a bevezető előadást elmondó dr. Tamás Attila. Az ünnepi műsor meleg hangulatú, személyes és közvetett költő olvasó találkozóvá emelkedett, melyben a mai magyar líra néhány képviselőjének (Simon Istvánnak, Juhász Ferencnek, Nagy Lászlónak, Vas Istvánnak és Szécsi Margitnak) nekrológjai „ideidézték” József Attila szellemének „hevét s nevét” is. Ugyancsak közvetett találkozás volt Csanády Jánossal — akinek különösen A móló tengerén című verse tetszett — és Váci Mihállyal, a Szabadság, tégy gazdaggá minket című költemény szerzőjével.

A jelenlevők közül Garai Gábor elsősorban realiztikus képeivel, hűvösebb, tárgyilagos lényeglátással mutatkozott be. Demény Ottónál viszont inkább ott éreztünk dinamizmust, ahol a hangulatiság lehetősége jobban szárnyára engedte költői fantáziáját. Elsősorban az És mégis hozzám hajoltál című versre gondolunk. A szegedi költők közül Andrásy Lajos ezúttal is bátran vállalta a több arcú bemutatkozás veszélyeit, a „politizáló” lírától az intim szerelmi interieur-ig, majd ezen is túl a „költészet szép játékaig”. Papp Lajos változatlanul konzekvens őszinteségével hat. Mindent magyarázó, következetes gondolatvezetéssel verseit olykor a próza határait is elkalandoztatja, ami feltétlenül tágabb lehetőséget biztosít a tartalomban rejlő összefüggések több síkú analiziséhez. Ennek ellenére legszebb sikerét mégis a könnyed-dallamos Aranyeső című verse aratta, s ez azt mutatja, hogy az ilyen jellegű poézis is őszintén sajátja.

A műsorban fővárosi és szegedi előadóművészek segítettek közelebb a költészetet a közönséghez: Bánki Zsuzsa, Horváth Ferenc, Miklós Klára és Pápai Erzsi. Az est rendezője Versényi Ida volt.

NIKOLÉNYI ISTVÁN

SZERZŐI ESTEK

Márciusban két alkalommal is közönség elé léptek a szegedi fiatal irodalmárok. Az Egyetemi Alkotó Kör március 23-án rendezett matinéit tíz szerző műveiből. Ez jó jel, a régi alkotó kör megszűnése után újra összevervélődött egy gárda, amelyiknek első föllépéséből még nagyon kevesre lehet következtetni, de vannak, és elindultak. Most nemcsak azért térünk vissza itt az Egyetemi Alkotó Kör szereplésére, mert örömmel hallgattuk Gróf József, Boros József, Oláh Eva verseit, Bistey András (egyetlen prózát író szerző!) novelláját. Az természetes, hogy a költők még nagyon gyakran József Attila, Radnóti vagy Juhász Ferenc nyelvén beszélnek, de reményre biztat, hogy az említettek már önmagukat is föl-fölvillantják műveikben. Inkább arra szeretnénk föl hívni az alkotó kör figyelmét, hogy az ilyen együttes szereplés sajnos sokszor menedéke a dilettantizmusnak is. Pedig a gyöngö művecskékké szereplők egy része irodalom szakos hallgató, tehát a szakmájukban kéznél van a jó művek mérceje, csak sajnos magukkal szemben nem alkalmazzák. A „körörsdi” és „egyletesdi” mindig a kezdők és dilettánsok menedéke volt. Ott kezdődött az igazi tehetség próbája, amikor földobta ennek az önképzőkörnek kötelét. A tehetség kiszökött mindig innen, a dilettáns jól érezte itt magát, és még ötvenéves korában is föltüntette névjegyén az alkotó körhöz való tartozását. Az Egyetemi Alkotó Kör lehetőségeinek jobb kihasználása csak erősebb önbírálattal lehetséges.

A másik szerzői est Kelemen Jánosé és Veres Miklósaé volt. Az előbbi még egyetemi hallgató, szerepelt is a főnti esten. Minden enyhítő vagy megszorító jelező nélkül írjuk le, hogy fiatal költők. A versek fölolvását követő vita igazolta, hogy itt már művekről van szó. Mindkét szerző még sok műveltségjelmezőtől terhes írást hozott hallgatói elé, de olyan karakterisztikus önállóságot mutató két fiatal alkotóról van szó, hogy érdemes figyelni rájuk.

Ez utóbbi eset a Délmagyarországi Ifröcsoport rendezte.

EGYETEMISTÁK ÉS FŐISKOLÁSOK MŰVÉSZETI FESZTIVALJA

Az Antigone alkotójának szavait idézte dr. Gombár József, a KISZ KB egyetemi és főiskolai osztályvezetője ünnepi beszédében — az emberről, aki mindennél csodálatosabb, az Országos Egyetemi és Főiskolai Művészeti Fesztivál megnyitóján.